

kendtes den af udvalget med 49 stemmer mod 1 (Etiopien), medens 8 ikke stemte. Den danske delegation stemte såvel for alle resolutionens enkelte stykker som for dens helhed. Et af Sovjetunionen fremsat forslag, der ville gøre Libyen selvstændigt straks og Somaliland og Eritrea efter 5 års forløb, blev forkastet af udvalget.

Plenarforsamlingen vedtog den 21. november 1949 resolutionen med 48 stemmer mod 1, medens 8 afholdt sig fra at stemme.

2. Forslag til en fredspagt.

Som anført ovenfor sp. 7315 foreslog Sovjetunionens udenrigsminister i sin tale under generaldebatten, at der burde afsluttes en pagt mellem de 5 stormagter til bevarelse af freden, og fremsatte udkast til tre resolutioner. Dette skridt, der blev betragtet som ren propaganda, gav anledning til vidtgående overvejelser indenfor den amerikanske og den britiske delegation og drøftelser med en række af de andre delegationer, hvoriblandt også de nordiske, idet man fandt det påkrævet at fremsætte et modforslag og ønskede at modtage eventuelle bemærkninger og ændringsforslag hertil fra disse øvrige lande inden udvalgsbehandlingen.

Det amerikansk-britiske forslag, der blev fremsat i 1. udvalg den 14. november 1949, omfatter 13 punkter, der opfordrer såvel alle medlemsstater som specielt de 5 faste medlemmer af sikkerhedsrådet til at tage en række skridt til sikring af freden, såsom afholdelse fra indblanding i andre staters forhold, overholdelse af internationale aftaler, fuldt samarbejde med De Forenede Nationer, begrænset anvendelse af vetoet, begrænsning af rustningerne og fredelig bilæggelse af mellemfolkelige stridigheder.

Under den meget langvarige debat i udvalget, i hvilken næsten alle medlemmerne deltog, holdt den danske delegerede Alsing Andersen den som bilag 2 gengivne tale, der gav udtryk for, at man fra dansk side kunne give De Forenede Staters og Storbritanniens forslag sin støtte, idet man fremhævede enkelte af forslagets paragraffer som særlig til-

fredsstillende, deriblandt det sidste punkt om en vis fælles udøvelse af suveræniteten.

Ved den endelige afstemning om de to resolutionsudkast, til hvilke der ikke var stillet ændringsforslag, stemtes der først om det russiske resolutionsforslag, hvert af de tre stykker for sig. Alle tre stykker forkastedes; de nordiske lande stemte imod dem alle. Afstemningen om det britisk-amerikanske forslag foregik ligeledes stykkevis: den samlede resolution vedtoges med 53 stemmer mod 5, medens Jugoslavien afholdt sig fra at stemme.

Behandlingen af spørgsmålet i plenarforsamlingen tog ligeledes flere dage, uden at der dog fremkom noget nyt under debatten, som Danmark ikke blev inddraget i. Den afsluttedes den 1. december 1949 med afstemninger om såvel det sovjetrussiske forslag som det af 1. udvalg godkendte resolutionsudkast. Afstemningsresultatet var ganske som i udvalget. Teksten til den vedtagne resolution findes gengivet som bilag 3.

3. Trusler mod Grækenlands politiske uafhængighed og territoriale integritet.

Det fremgik af beretningen fra De Forenede Nationers særlige Balkan-kommission, at der ikke i løbet af 1949 var opnået enighed mellem Grækenland, Albanien, Bulgarien og Jugoslavien om iværksættelsen af bestemmelserne i 3. plenarforsamlings resolution 193 af 27. november 1948*).

Spørgsmålet blev af 1. udvalg taget op som det første på dets dagsorden. Australien stillede straks forslag til en resolution, hvorved den af 3. forsamling påbegyndte mægling skulle genoptages. Resolutionen gik ud på at udsætte diskussionen og nedsætte en mæglingskomité, bestående af plenarforsamlingens præsident, De Forenede Nationers generalsekretær samt formanden og næstformanden for 1. udvalg. Den polske delegation stillede forslag om, at 1. udvalg skulle rette en appel til den græske regering om straks at indstille krigsretternes virksomhed og ophøre med henrettelserne. Særlig nævntes dødsdommen over en kvinde, Catherine

*) Se beretn. 3. saml., s. 13 og 100.